

ระทึกทุกบรรทัด กับประสบการณ์จริงสุดเขย่าขวัญ!

สยองขวัญ

วนป่าค่ำ

โดย อัดเบิร์ต กีกักอก

ตัวอย่าง

ทุกเรื่องราวล้วนเล่าขานถึงวิญญาณในคำยลลือเลื่อง อาจจะดูเหลือเชื่อ...

แต่ทำลูลือเลื่องพังราบมาแล้ว!!

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

อัลเบิร์ต กีกอก.

สยองขวัญชิ้นสำคัญ... กรุงเทพฯ : สบหัวคิด, 2552.

152 หน้า

1. สยองขวัญ. I. ชื่อเรื่อง.

ISBN : 978-611-7048-00-5

ก่อสร้างสร้างทีม

ธาดา ธีรชาติ

บริหารการคิด

ศิริวิไล บัวศิริ

ร่วมทีมกลุ่มหัว

ชัยวัฒน์ ลีลาขจรกิจ

พรเลิศ เลิศศิริรัตน์

ภาพลอยด้วยมือ

Chaiwat Lee.

จัดรูปปั้นเล่ม

Meaw Tonkar

ตรวจทานงานเขียน

ทีมหัวกะทิ

ดูแลตลาด

ไก่ ตาวีเศษ

เปิดเทนท์

...ค่ายลูกเสือ...อีกหนึ่งความทรงจำในวัยเด็กที่หลายคน
เคยสัมผัส...

ดิฉันจำได้ดีค่ะว่า...การไปร่วมกิจกรรมเข้าค่ายลูกเสือ-เนตร
นารีเมื่อครั้งเรียนมัธยมศึกษา นั้น ถือเป็นเรื่องน่าสนุกในวันวัย
กระเตาะอย่างหนึ่ง

เพราะนั่นหมายความว่า เราจะได้ไปเที่ยวไกลบ้าน ได้ไป
ค้างแรมที่ต่างจังหวัด...โดยไม่มีผู้ปกครองอยู่ด้วย!

ซึ่งถ้านึกดีๆ ในวัยนั้น น้อยครั้งนักที่เราจะได้ไปเที่ยว
ต่างจังหวัดโดยไม่มีพ่อแม่มาคุม...

ถึงแม้การไปเข้าค่าย จะไม่ใช่การไปเที่ยวอย่างอิสระเสรีซะ
ทีเดียวก็ตาม แต่ความรู้สึกที่ได้ไปอยู่รวมกินนอนกับเพื่อนๆ ที่รู้
ใจมันก็ทำให้เด็กๆ อย่างเราคึกคัก ตื่นเต้นไม่ใช่น้อยแล้วละค่ะ

ดิฉันเชื่อว่าหลายๆ คนก็คงรู้สึกเช่นเดียวกับดิฉันเป็นแน่

และการต้องไปนอนเตนท์...กลางป่า กลางเขา นั้นแหละค่ะ
คือที่มาของเรื่องราวลึกลับที่หลายคนต้องประสบ

ก็ใครจะรู้ล่ะค่ะว่า...ณ ค่ายลูกเสือแห่งนั้น เคยมีเรื่องราว
หรือตำนานอาถรรพณ์อันใดรออยู่บ้าง...

จะรู้จักต่อเมื่อ ได้ลองสัมผัสประสบการณ์วิญญานหลอน
นั้นแหละค่ะ...จึงจะแน่ใจได้ว่า เจอดีเข้าไปแล้ว

“สยองขวัญวันเข้าค่าย” เล่มนี้...คือหนังสืออีกเล่มหนึ่ง
ของนักเขียนผู้เชี่ยวชาญเรื่องระทึกขวัญ “อัลเบิร์ต กีก์ก็อก” ที่
จะนำเอาประสบการณ์อาถรรพณ์จากหลากหลายค่ายลูกเสือใน
เมืองไทย มาถ่ายทอดให้คุณผู้อ่านได้ร่วมขนหัวลุก

รับรองค่ะว่า...ต้องมีสัปดาห์และน่า...ที่คุณเคยอย่างก้าว
ไปสัมผัสมาแล้วด้วยตัวคุณเอง...

ได้เวลารำลึกถึงเรื่องราวในอดีตกันอีกแล้วละค่ะ... เตรียม
กล่องความทรงจำของคุณไว้ให้พร้อม แล้วไปลิ้มลองรสชาติแห่ง
ความน่ากลัวกันให้เต็มอิมเลยค่ะ

หัวหน้าหมู่มารเอง...

สำนักพิมพ์ สุมหัวคิด

สารบัญ

วิญญาณเฮี้ยนที่สระน้ำ 14

คินสยองของเพื่อนข้างเตียง 24

ผู้นำทางยามวิกาล 34

เงาใต้ต้นไม้ 44

ลบลัษณ์วิญญาณป่า 53

หลอก...ไม่รู้ตัว!!! 61

ปริศนาเชือกแห่งความตาย! 71

หนุ่ยยากกลับบ้าน 80

อาถรรพ์ผีสาวกลางป่า 89

ก่อนจากกัน 96

ค่ายเอียนเมืองเก่า 105

สยองขวัญวันเข้าค่าย 113

ผีรอบกองไฟ 121

อาถรรพ์เจ้าของผี 130

ความสยองของคนคะนอง 140

ตัวอย่าง

วิญญานเอียนที่สระน้ำ!

พวกเราเหล่ามาชุมนุม ต่างกุมใจรักสมัคร
สมาน...

ล้วนมิตรจิตขึ้นบาน สราญเรืองอยู่ทุกผู้ทุกนาม...
อันความกลมเกลียวอันเป็นใจเดียว ประเสริฐศรี
ทุกสิ่งประสงคฺจใจ จักเสร็จสมได้ด้วยสามัคคี...

สิ้นเสียงเพลงที่ดังก้องไปทั่วค่าย...ความอímเอมเปรมใจที่มา
พร้อมกับความประทับใจในการเข้าค่ายลูกเสือ-เนตรนารีของผม
ครั้งนั้น ก็เอ่อล้นไปทั่วร่างกายของผมอย่างน่าอัศจรรย์

การเข้าค่ายของผมคราวนั้น นับว่าเป็นการผจญภัยในอีก
รูปแบบหนึ่ง ที่ทำให้ชีวิตของผมรู้จักโลกในมุมใหม่ๆ ที่ผมไม่เคย
สัมผัสมาก่อน...

ถ้าจะย้อนเหตุการณ์กลับไปเมื่อหลายปีที่แล้ว ผมจำได้ว่า เมื่อสมัยผมเรียนมัธยมศึกษา มีอยู่ปีหนึ่งที่ผมได้มีโอกาสไปเข้าค่ายลูกเสือแห่งหนึ่งที่ จ.ราชบุรี

ค่ายแห่งนั้นอยู่ใน อ.โพธาราม ถ้าจำไม่ผิด ค่ายลูกเสือ-เนตรนารีนี้ ตั้งอยู่ในเขตที่ดินเก่าของวัดร้าง เป็นค่ายที่มีความเก่าแก่ และมีความยิ่งใหญ่พอสมควรครับ

การไปเข้าค่ายของผมในครั้งนั้น ผมไปในฐานะลูกเสือตัวน้อยๆ คนหนึ่ง ที่เพิ่งได้มีโอกาสไปนอนค้างอ้างแรมไกลบ้าน จึงถือว่าเป็นประสบการณ์อันน่าตื่นเต้นของผมทีเดียว

สองวันแรกของการฝึกลูกเสือ-เนตรนารีผ่านไปด้วยความสนุกสนาน บวกกับการผจญภัยที่ได้ๆ อย่างผมมองว่าเป็นเรื่องใหญ่เหลือเกิน แค่ได้เดินข้ามเชือกเพื่อให้ผ่านพ้นบึงน้ำไปได้ ผมก็ตื่นเต้นเสียจนทำอะไรแทบไม่ถูกเลยล่ะครับ

คืนแรกของการพักแรมแบบกางเต็นท์ ผ่านไปด้วยความระทึกตามประสาวัยเด็ก เพราะกว่าเราจะนอนหลับตากันลงได้ ต่างก็นั่งมองหน้ากันแล้วก็หาเรื่องสนุกๆ มาเล่าสู่กันฟังตามประสา

เพื่อนบางคนก็ยกเอาประสบการณ์ชนหัวลูกมาเล่า อ่านหนังสือมาบ้าง หรือได้ยินคนอื่นเล่าต่อๆ กันมาบ้าง ก็เลยนำมาถ่ายทอดต่อจนคนซึกๆ อย่างผมไม่กล้าที่จะออกไปเข้าห้องน้ำเลยครับ

ผมจำได้ว่าในคืนแรก ผมกลั้นปัสสาวะเกือบตาย ไม่ยอม
ลุกออกไปฉี่ ใดๆ ที่ไม่จำเป็นต้องเดินไปไกลถึงห้องน้ำเลย แค่ว่า
ทำเลเหมาะๆ ใกล้เคียงๆ เต้นท์ก็ยังไม่ง้อ...บรื๊อส์ส์ส์

แต่คำคืนแรก เราก็หลับกันไปด้วยความอ่อนเพลีย เพื่อ
เตรียมตัวตื่นแต่เช้ามารับกับภารกิจที่ทางครูฝึกได้เตรียมไว้ให้

ในคืนที่สองของการเข้าค่ายครั้งนั้นผมจำได้ว่าในช่วงหัวค่ำ
พวกเราทำกิจกรรมสามัคคีชุมนุมกันรอบกองไฟ หลายๆ คนคง
เคยผ่านประสบการณ์เช่นเดียวกับผมมาก่อนนะครับ

กิจกรรมของเรา ก็จะทำให้ลูกเสือ-เนตรนารีในแต่ละหมู่ ออก
มาทำการแสดงอะไรก็ได้ แต่ให้ทำด้วยความสามัคคี พวกผมเอง
ก็เตรียมการเดินไว้แสดงอย่างเต็มที่

จำได้ว่าคืนนั้น ผมและเพื่อนๆ สนุกกันมากเลยครับ เป็น
ความทรงจำที่อาจจะเลือนรางไปสักหน่อย แต่ความสุขในวัน
เวลาเหล่านั้น ก็ยังคงอยู่ในความรู้สึกของผมไม่เสื่อมคลายจริงๆ

ก่อนแยกย้ายกันไปเข้านอน พวกเราเหล่าลูกเสือ-เนตรนารี
ต่างพากันร้องเพลงสามัคคีชุมนุมกันอย่างพร้อมเพรียง

ท่ามกลางบรรยากาศที่ห่อหุ้มไปด้วยต้นไม้ รอบข้างดู
มืดมิด มีเพียงแสงไฟที่ส่องประกายออกมาจากกองไฟที่กำลังลุก
โชนเท่านั้น ที่ทำให้ได้เห็นแววตาของบรรดาเพื่อนพ้องว่ามีความ
ประทับใจกันเพียงใด

ใจของผมในตอนนั้น คิดอยู่ก็เพียงว่า ไม่อยากให้ถึงพรุ่งนี้เลย อยากอยู่แบบนี้ไปนานๆ เหลือเกิน...

แต่หลังจากนั้นไม่นาน ผมก็รู้ว่า...ยังมีใครอีกคน...ที่ไม่คิดเช่นเดียวกับผม!

คืนนั้น พวกเราเข้านอนกันประมาณเกือบห้าทุ่มครึ่ง แต่ก็ยังนอนไม่หลับเช่นเคย แต่ละเตียงต่างก็นั่งจับกลุ่มพูดคุยกันอย่างออกรส

เล่าเรื่องราวอันแสนสนุกที่ได้เจอมาตลอดทั้งวันที่ผ่านมา...แล้วไม่นานหัวข้อของการสนทนาก็วกกลับมาที่เรื่องผีๆ อีกจนได้ครับ

“เฮ้ย! วันนี้มีลูกคนหนึ่งที่เป็นเจ้าหน้าที่บอกว่า ตอนกลางคืนอย่าออกไปเดินเล่นพ่านะ ไม่รู้ทำไมวะ ถึงไม่ให้ออกไป” ใจก็หัวใจกระจ่างกลุ่มเป็นคนเริ่มพูดขึ้นมาก่อน

“กลางค้ำกลางคืนใครจะอยากออกไปวะ น่ากลัวจะตาย” เอ็มเสริมขึ้นมาทันที

“เห็นลุงแกบอกว่ โดยเฉพาะแถวสระน้ำ อยู่ให้ห่างๆ เอาไว้” ใจก็ทำแลบลิ้นปลิ้นตาประกอบ ทำเอาผมอดหมั่นไส้มันไม่ได้เลยครับ

“สงสัยลุงเค้ากลัวพวกเราตกน้ำรีเปลาอะ คงไม่มีอะไร

หรรษา” ผมแย้งขึ้นมา แต่ในใจก็นึกหวาดๆ อยู่เหมือนกันครับ

หลังจากนั้นบรรดาเพื่อนพ้องน้องพี่ที่ลุ่มหัวกันอยู่ในเต็นท์
ร่วมสิบคน ต่างก็จัดเอาเรื่องผีที่คิดว่าเด็ดสุดของตัวเองออกมา
เล่ากันอย่างสนุกสนาน

แต่ผมก็รู้ครับว่า ท่ามกลางบรรยากาศโหล่นของในวันนั้น ต่าง
คนต่างก็หวาดผวามากน้อย...เพราะบรรยากาศรอบข้างก็ดูมืดมิด
วังเวง เสียงลมที่พัดหิวหวีพาให้จินตนาการไปต่างๆ นานา

ที่สำคัญ เต็นท์ที่พวกเรานอนพักกันนั้น ก็อยู่ไม่ไกลจาก
สระน้ำที่สูงเจ้าหน้าทีพูดถึงอีกด้วย แถมนั้นแต่ละเต็นท์ก็อยู่
ห่างกันพอสมควร ความเงิบจึงเข้ามาเยือนเป็นพักๆ เมื่อถึงช่วง
เวลาที่สมาชิกหมดเรื่องราวที่จะพูด

ใกล้เที่ยงคืน ความว่างเริ่มมาเยือนครับ ผมจึงเอนหลังลง
นอน แล้วหลับตา อาจจะด้วยความอ่อนเพลียจากการฝึกลูกเสือ
ที่ผ่านมาทั้งวัน จึงทำให้ผมหลับไปได้ในเวลาไม่นานนัก.....

รู้สึกตัวอีกที...ก็โง่งมไม่รู้เหมือนกัน แต่รู้สึกปวดขึ้นมาครับ
มากจนต้องตื่นขึ้นมา ตอนนั้นทุกคนหลับหมดแล้ว ความเงิบ
เป็นสิ่งที่เดียวที่ทำหน้าที่ของมันอย่างสมบูรณ์แบบ

ผมพยายามอดทนไม่ออกไปฉี่ แต่ก็ทนไม่ได้ครับ เลย
ตัดสินใจลุกขึ้นอย่างช้าๆ หันซ้ายแลขวาก็เห็นว่าทุกคนกำลังอยู่
ในห้วงนิทรา

อยากจะปลุกไอ้โจกให้ออกไปเป็นเพื่อน ก็เห็นว่ามันกำลังหลับสบาย เลยไม่อยากรบกวน...

ใจหนึ่งก็หวาดๆ เหมือนกันล่ะครับ นึกถึงเรื่องที่ไอ้โจกพูดเมื่อตอนค่ำ แต่ผมก็ไม่อยากอันเอาไว้เหมือนคืนที่ผ่านมา เพราะมันช่างทรมานเสียเหลือเกิน

ตอนที่ผมรู้สึกอยากจะออกจากเต็นท์นั้น ผมก็ได้ยินเสียงเหมือนคนกำลังคุยกันแว่วๆ มาครับ ทำเอาผมใจชื้นขึ้นอีกเป็นกอง เพราะคิดว่ามีเพื่อนแล้ว คงมีใครลุกออกมาเข้าห้องน้ำเป็นแน่

ผมโผล่หน้าออกมาจากเต็นท์เพื่อดูลาดเลาว่าบรรยากาศภายนอกเป็นอย่างไร ท่ามกลางความมืดผมก็มองไม่ค่อยเห็นอะไรหรอกครับ รู้เพียงแต่ว่าตรงริมสระน้ำนั้นมีตมมาก มีเพียงแสงสะท้อนจากแสงจันทร์กับน้ำระยิบๆ อยู่ไกลๆ

ผมลุกออกมาจากเต็นท์สำเร็จจนได้รับ อากาศภายนอกเย็นพอสมควรทีเดียว ผมรีบจ้ำจ้าวไปหาทำเลเหมาะเพื่อจะปล่อยปัสสาวะ ใจหนึ่งก็อยากจะเดินไปห้องน้ำเหมือนกัน แต่มันก็ไกลเกินไปสำหรับการเดินเล่นในยามวิกาลเช่นนี้

ผมตัดสินใจเดินไปแถวต้นไม้ต้นหนึ่ง อยู่ใกล้ๆ กับสระน้ำนั่นแหละครับ...

วินาทีนั้นผมก็นึกขึ้นมาได้ว่า...แล้วเสียงคนที่คุยกันเมื่อครูนี้นั้นเป็นใครกัน ไม่เห็นมีใครสักคนที่อยู่แถวนี้เท่านั้นแหละครับ ความ

กลัวก็เริ่มเข้ามาครอบงำผมอย่างรวดเร็ว

ผมรู้ตัวเลยว่า...เส้นขนของผมมันลุกกราวไปทั่วร่าง...
สายตาผมเริ่มวอกแวก ระแวงหน้าระแวงหลังตามสัญชาตญาณ
ในใจภาวนาว่า ขออย่าให้เจออะไรเลย ผมกลัว...

เมื่อทำธุระเสร็จ ผมรีบหันหลังกลับไปเพื่อเดินไปที่เต็นท์ให้
เร็วที่สุด จังหวะที่ผมสาวเท้าออกไปนั้น เสียงเสียงหนึ่งก็จู่ดกระซก
ให้ผมต้องหยุดกึกทันที

ตุ้มมมมมมมมม!!!!!!!

เสียงน้ำดังสนั่นขึ้นมา...เหมือนมีอะไรบางอย่างตกลงไป
ในน้ำ ซึ่งต้องเป็นสิ่งที่มีความใหญ่พอสมควรครับ ที่จะทำให้
เสียงดังได้ขนาดนั้น

ผมถึงกับยืนตัวแข็ง ขาขา ก้าวขาไม่ออก แต่ด้วยความ
อยากรู้ ผมจึงค่อยๆ หันหลังกลับไปมองทางต้นเสียง เมื่อเพ่ง
สายตาฝ่าความมืดออกไป มองไปยังผืนน้ำเบื้องหน้า ก็เห็นว่า
ผืนน้ำนิ่งสนิท ไม่มีคลื่นน้ำเป็นระลอกอย่างที่มันควรจะเป็น

ความรู้สึกของผมตอนนั้นอธิบายไม่ถูกจริงๆ ครับ...

แล้วจู่ๆ สิ่งที่ผมไม่คิดว่ามันจะเกิดขึ้น...กลับเกิดขึ้นอย่าง
กะทันหัน...คุณๆ อาจจะไม่เชื่อในสิ่งที่ผมเล่า นะครับ แต่มันก็
เกิดขึ้นกับผมจริงๆ

ท่ามกลางแสงจันทร์สลัวราง มีคนเดินขึ้นมาจากน้ำ ผม

เห็นเต็มสองตาเลยครับว่า คนคนนั้นใส่ชุดลูกเสือ ความสูงไม่
มากนัก ร่างกายเปี้ยกโงก...

จริงๆ ผมควรจะวิ่งหนีไปตั้งแต่ตอนแรกแล้ว แต่แข่งขา
ของผมมันแข็งไปหมด ก้าวขาไม่ออก ขาสั่นพับๆๆๆ ด้วยความ
กลัวสุดขีด....

ลูกเสือคนนั้นเดินขึ้นมาจากน้ำช้าๆ แล้วเดินมาทางผม
อย่างประสงคร้าย...ผมคิดว๊านะ

หลังจากนั้น ผมก็ไม่มีรู้สึกตัวอีกเลย...

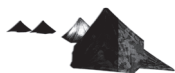
จนกระทั่งเพื่อนมาเขย่าตัวผม...

“เฮ้ย...ตื่นๆ เป็นอะไรวะ ทำไมมานอนอยู่ตรงนี้” ผมลืมตา
ขึ้นมาฟ้าก็เริ่มสว่างแล้ว นาฬิกาที่ความคิดผมตามมาทัน ผมรีบ
หันมองไปทางสระน้ำซึ่งอยู่ใกล้ตัวผมมาก แล้วผมก็ร้องออกมา
เสียงอ่อย

“กูโดนผีหลอกวะ”

ทุกคนต่างพากันซักถามผมยกใหญ่...แล้วความกระจ่างก็
ปรากฏ เมื่อลุงเจ้าหน้าที่เข้ามาดูอาการของผม และเล่าว่าที่สระ
น้ำแห่งนี้มีวิญญาณลูกเสือเฮี้ยน เหตุเพราะจมน้ำตายเมื่อหลาย
ปีที่แล้ว แต่วิญญาณยังไปไหนไม่ได้ จึงวนเวียนอยู่แถวนี้ วันดี
คืนดีก็มีคนโดนหลอก โดยเฉพาะกลุ่มลูกเสือ-เนตรนารีที่มาเข้า

ค่ายจะโดนกันเป็นประจำลุงจึงเตือนว่าอย่ามาเดินแถวนี้ตอนดึกๆ
ตอนที่ผมรู้เรื่อง ผมรู้สึกอยากกลับบ้านขึ้นมาทันทีเลยครับ
ไม่อยากอยู่ต่อแล้วแม้แต่วินาทีเดียว
และผมก็คิดว่า...ลูกเสือโครั้ยคนนั้น...ก็คงอยากกลับบ้าน
เช่นเดียวกับผม...

ตัวอย่าง

ซูม หัว คิด

ใครมีผลงานสุด Cool แต่ไม่รู้จะขายไป

ส่งมาให้เรา

zoomhuakid@yahoo.com

“โลกใบนี้...

ยังมีเรื่องราวอีกมากมาย

ให้คุณเรียนรู้”